

Les mascaretes i la màscara

El Guerrer de l'Antifaç

Em poso content com un gos chihuahua entre els pits de la mestressa quan m'assabento que som a punt de poder treure'ns la mascareta salvavides. Salivo com un vell davant la Susanna. Per fi podrem sortir al carrer i petonejar a tort i a dret; vermutejar sense *interruptus* de posar i treure mascareta entre oliva i patata; podrem tornar a fer *provessons* amb el ciri ben dret i els polítics abraçant-nos i fotent-nos mà!

Però amb la retirada de la mascareta, cauran també les màscares? Vet ací que tancat a casa com he estat durant més de dos anys pel covid-19 –els mateixos que el meu avi amagat al pou del mas, durant la guerra– m'he fet guerriller, inconformista, lluitador i toca-collons. Com Crist Nostre Senyor, denuncio els mals de l'economia, la guerra i l'abús de poder i vull fotre vergassos a les cames nues dels lladres del temple: polítics, bisbes, jutges, empresaris, banquers i a tota casta de serpotes!

A veure qui serà el valent que farà treure la màscara a bancs i caixes que amb els diners especulats es fan les barbes d'or i nosaltres, a més de no cobrar interessos, hem de pagar, fins i tot, per entrar a la cova d'Alí Babà en què s'han convertit els bancs, i encara a hores convingudes?

On s'és vist que funcionaris i polítics cobrin per no anar a la feina? I que avui diguin blanc i demà negre i es quedin tan panxos! Mireu què diuen els que ens acusaven de desobeir i no complir la llei quan el Procés i ells ara es passen pel folre dels ous les resolucions que no els són favorables amb el tema del Sàhara o amb la guerra de Putin a Ucraïna.

Deixeu-me fotre doble bastonada, sense recurs d'empara, als de la justícia togada, tan llepafils que són, que veuen la palla en certs ulls i no el cairat en l'ull dels qui els paga! Cega justícia, sí, per a segons què! I posats en dret internacional, què us sembla que Espanya incompleixi les resolucions de Nacions Unides pel cas del

Sàhara? Recordo el paper del Juanca, aleshores príncep valent, quan jo i tres més de Riudoms érem per aquells móns de déu fent la puta mili i estàvem més cagats que el Puigdemont sortint del país en veure avançar cap a nosaltres aquell marejol de turbants i túniques al vent.

I una hòstia pels clergues de solideu vermell: quina mena d'església és aquesta que no denuncia les màscares i deixa que les rates es mengin la collita? I de les elèctriques i de la saviesa del comissari Borrell,

«I xurriacada per als aprenents de bruixot de Casa la Vila, els del tot són flors i violes, el confeti i els lluentons, la palla fresca, les fotos i la propaganda per distreure'ns dels forats negres que s'obren a tord i a dret! Riudoms sembla un mas robat, un herbassar, el marc d'una pintura naïf!»

deslliureu-nos-en, Senyor!

I xurriacada per als aprenents de bruixot de Casa la Vila, els del tot són flors i violes, el confeti i els lluentons, la palla fresca, les fotos i la propaganda per distreure'ns dels forats negres que s'obren a tord i a dret! Riudoms sembla un mas robat, un herbassar, el marc d'una pintura naïf! Enguany, per Setmana Santa, en comptes d'anar a matar la Serp, a la plaça més valdria fer foc nou i cremar les màscares. A fi de comptes la serp no enganya! »